

Határozatok Tára

C-249/16. sz. ügy

**Saale Kareda
kontra
Stefan Benkö**

(az Oberster Gerichtshof [Ausztria] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal – Joghatóság a polgári és kereskedelmi ügyekben – 1215/2012/EU rendelet – A 7. cikk 1. pontja – A »szerződéssel kapcsolatos ügy« és a »szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződés« fogalma – Kölcsönszerződés egyetemleges adóstársai közötti visszkereset – A kölcsönszerződés teljesítési helyének meghatározása”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (harmadik tanács), 2017. június 15.

1. *Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – Joghatóság és a határozatok végrehajtása a polgári és kereskedelmi ügyekben – 1215/2012 rendelet – Szerződéssel vagy szerződéses igénnyel kapcsolatos ügy fogalma – Kölcsönszerződés egyetemleges adóstársai közötti visszkereset – Bennfoglaltság*

(1215/2012 európai parlamenti és tanácsi rendelet, 7. cikk, 1. pont)

2. *Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – Joghatóság és a határozatok végrehajtása a polgári és kereskedelmi ügyekben – 1215/2012 rendelet – Különös joghatóságok – A 7. cikk 1. pontjának b) alpontja értelmében vett, szerződésre vagy szerződéses igényre vonatkozó joghatóság – Szolgáltatás nyújtása – Fogalom – Valamely hitelintézet és két egyetemleges adóstárs között létrejött kölcsönszerződés – Bennfoglaltság*

(1215/2012 európai parlamenti és tanácsi rendelet, 7. cikk, 1. pont, b) alpont, második francia bekezdés)

3. *Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – Joghatóság és a határozatok végrehajtása a polgári és kereskedelmi ügyekben – 1215/2012 rendelet – Különös joghatóságok – A 7. cikk 1. pontjának b) alpontja értelmében vett, szerződésre vagy szerződéses igényre vonatkozó joghatóság – A szerződéses kötelezettség teljesítési helyének meghatározása – Valamely hitelintézet és két egyetemleges adóstárs között létrejött kölcsönszerződés – E hitelintézet székhelye – E hely, amely az ezen adóstársak közötti visszkereset elbírálására irányadó különös joghatóságot is meghatározza*

(1215/2012 európai parlamenti és tanácsi rendelet, 7. cikk, 1. pont, b) alpont, második francia bekezdés)

1. A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikkének 1. pontját úgy kell értelmezni, hogy a kölcsönszerződés egyetemleges adóstársai közötti visszkereset az e rendelkezés értelmében vett, „szerződéssel kapcsolatos ügyek” körébe tartozik.

(vö. 33. pont és a rendelkező rész 1. pontja)

2. Az 1215/2012 rendelet 7. cikke 1. pontja b) alpontjának második francia bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az olyan, hitelintézet és két egyetemleges adóstárs között létrejött kölcsönszerződést, mint amely az alapügyben szerepel, az e rendelkezésben említett, „szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződésnek” kell minősíteni.

A Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében a 44/2001 rendelet 5. cikke 1. pontjának b) alpontja – amelynek szövege megegyezik az 1215/2012 rendelet 7. cikke 1. pontja b) pontjának szövegével – értelmében vett „szolgáltatás” fogalma magában foglalja legalábbis azt, hogy a szolgáltatásnyújtó fél meghatározott tevékenységet végez díjazás ellenében (lásd ebben az értelemben: 2016. július 14-i Granarolo ítélet, C-196/15, EU:C:2016:559, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

Ahogy azt a főtanácsnok indítványának 40. pontjában megállapította, a hitelintézet és a kölcsönvevő között létrejött kölcsönszerződésben a szolgáltatásnyújtás abban rejlik, hogy a hitelintézet pénzüsszeget ad át a kölcsönvevőnek, aki cserébe főszabály szerint kamat formájában ellenszolgáltatást nyújt.

Meg kell tehát állapítani, hogy az ilyen kölcsönszerződést az 1215/2012 rendelet 7. cikke 1. pontja b) alpontjának második francia bekezdése értelmében vett, „szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződésnek” kell minősíteni.

(vö. 35–38. pont és a rendelkező rész 2. pontja)

3. Az 1215/2012 rendelet 7. cikke 1. pontja b) alpontjának második francia bekezdését úgy kell értelmezni, hogy amennyiben a hitelintézet két egyetemleges adóstársnak nyújtott kölcsönt, a rendelkezés értelmében véve „a tagállam területén az a hely, ahol a szerződés szerint a szolgáltatást nyújtották, vagy kellett volna nyújtani”, eltérő megállapodás hiányában e hitelintézet székhelye, többek között az ezen adóstársak közötti visszkeresetet elbíráló bíróság illetékességének meghatározása szempontjából.

(vö. 46. pont és a rendelkező rész 3. pontja)